

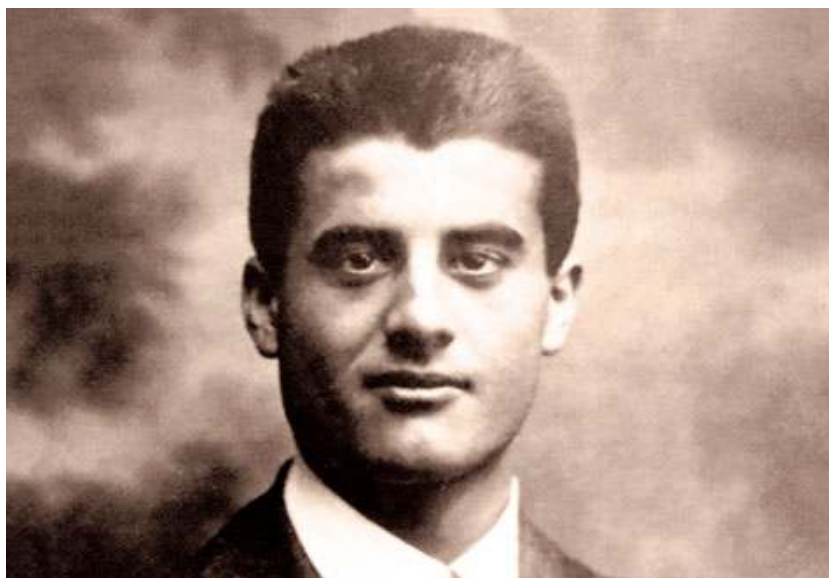
PARAULES DE VIDA

MODELS DE SANTEDAT PER ALS JOVES (II)

Pier Giorgio Frassati

Un altre dels models per als joves que el papa Francesc cita en l'exhortació *Crist viu* és el beat Pier Giorgio Frassati. Va nèixer a Torí en 1901 al si d'una família de l'alta burgesia. El seu pare, que tenia grans inquietuds intel·lectuals, era una persona social i políticament influent a Itàlia: propietari i director del periòdic *La Stampa*, senador i ambaixador a Berlín. Home de mentalitat liberal, era indiferent en matèria religiosa, encara que no contrari a l'Església. En la família es respirava una actitud de respecte cap a l'autoritat religiosa i, al mateix temps, una llunyania de la vida eclesial i de la militància catòlica.

Aparentment la seua vida va ser la pròpia d'un jove de la classe social a la que pertanyia. Aficionat a l'esport i a la muntanya, va estudiar enginyeria de mines a la universitat de Torí i va participar activament en la vida política del seu temps afiliant-se al Partit Popular. Tingué també una militància eclesial com a membre de l'Acció Catòlica i de la Federació Universitària Catòlica Italiana. Va ser aquesta identitat cristiana la que el va conduir a combatre al feixisme i oposar-se a la temptació que percebia en amplis sectors catòlics a donar suport al règim perquè pensaven que d'aquesta manera l'Església estaria més protegida. Hi ha un fet que ens fa entreveure la integritat

moral d'aquest jove: pensava que la llei de Mussolini per la qual es reposaven els crucifixos a les aules no era més que una cobertura per a justificar la política profundament anticristiana, una mesura per assegurar-se el silenci de l'Església davant el règim dictatorial. Per a ell la fe religiosa era la font de la resistència moral i civil contra la violència feixista. Va ser un laic amb responsabilitat en l'Església i compromís en la societat civil. No volia ser sacerdot perquè pensava que el seu compromís seria més eficaç des de la vocació laical.

Al costat d'aquesta activitat pública hi ha una dimensió de la seua vida que era desconeguda

per a molts: malgrat haver nascut en una família acomodada, vivia d'una manera austera; el seu compromís no es limitava únicament a l'àmbit polític, sinó que com a membre de la societat de Sant Vicenç de Paül dedicava totes les setmanes un temps a ajudar personalment els pobres; home d'una gran fe, dedicava temps a l'oració, a l'adoració al Santíssim Sagrament durant la nit, i a l'estudi i a la meditació de la Paraula de Déu. Era eixa vida interior la que animava tot el compromís social i la font de tota la vitalitat espiritual: «La religió (li va confessar a un amic sacerdot) és per a mi la primera cosa.»

Als 24 anys, possiblement pel contacte amb els ambients més pobres de Torí, va contraure la poliomièlitis, malaltia de la qual va morir als pocs dies. En la celebració dels funerals, la catedral de Torí es va omplir de persones pobres a les quals havia ajudat des de la convicció que ajudar els pobres és ajudar a Jesús. Per als joves és un exemple perquè no va caure en la temptació de la vida còmoda que li permetia la seua condició social, i perquè no va viure un cristianisme únicament ideològic sinó que el va fer vida en la caritat envers els més pobres.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Vacances merescudes

Camí de Jerusalem, Jesús i els deixebles s'aturen al poble de Betània, per descansar a casa dels seus amics. Llätzer, com escou al cap de casa, acull l'hoste amb manifesta joia. Marta, la germana gran, es deleix en les tasques d'obsequiar l'amic. La germana petita, Maria, asseguda als peus del Mestre, escolta com una deixeblla més.

Mirant l'escena, podem pensar: com ens en fan de bé aquestes aturades de les nostres activitats per poder descansar el nostre cos i trobar la pau en el nostre esperit! De fet, sense adonar-nos-en massa, les activitats, preocupacions i treballs de cada dia condicionen la nostra manera de viure i fins de ser.

Avui són comunament demanades les vacances. Un temps en el qual podem alliberar-nos de la rigi-

desa dels horaris, de la monotonia del treball o de la tensió de les diverses responsabilitats. Per altra part, seria una equivocació limitar-nos a interrompre les nostres activitats i, senzillament, «matar el temps». Quina pena que passéssim aquest temps de relaxació i de descans sense cap creativitat ni iniciativa.

Per això, necessitem obsequiar-nos amb el regal del descans i les vacances. No per agobiar-nos i estressar-nos més encara —que també els passa a algunes persones—. Faríem bé de preparar les nostres vacances, per aprofundir en una amistat o un amor poc cuidat durant l'any. O responent a la crida d'una vida més sana, més en contacte amb la natura. Com una oportunitat per al goig, la convivència, l'amistat... Cer-

cant algun temps de silenci per recuperar la pau i la dignitat interior.

Suggereixo, a més, que durant el descans de les vacances ens fem dues preguntes: quines són les petites coses de la meua vida que, per nervis, inquietud, precipitació, he engrandit indegudament fins a agobiar-me i no deixar-me viure en pau? O, una altra: quines són les coses realment importants a les que he dedicat poc temps i poca atenció empobrint així la meua vida?

En contacte amb la natura, amb els altres i amb nosaltres mateixos, podem descobrir Déu. I les nostres vacances esdevindran, a més, una gràcia.

Mn. Ramon Sàries

PALABRAS DE VIDA

MODELOS DE SANTIDAD
PARA LOS JÓVENES (II)

**Pier Giorgio
Frassati**

Otro de los modelos para los jóvenes que el papa Francisco cita en la exhortación *Cris- to vive* es el beato Pier Giorgio Frassati. Nació en Turín en 1901 en el seno de una familia de la alta burguesía. Su padre, que tenía grandes inquietudes intelectuales, era una persona social y políticamente influyente en Italia: propietario y director del periódico *La Stampa*, senador y embajador en Berlín. Hombre de mentalidad liberal, era indiferente en materia religiosa, aunque no contrario a la Iglesia. En su familia se respiraba una actitud de respeto hacia la autoridad religiosa y, al mismo tiempo, un desapego de la vida eclesial y de la militancia católica.

Aparentemente su vida fue la propia de un joven de la clase social a la que pertenecía. Aficionado al deporte y a la montaña, estudió ingeniería de minas en la universidad de Turín y participó activamente en la vida política de su tiempo afiliándose al Partido Popular. Tuvo también una militancia eclesial como miembro de la Acción Católica y de la Federación Universitaria Católica Italiana. Fue esta identidad cristiana la que le condujo a combatir al fascismo y oponerse a la tentación que percibía en amplios sectores católicos a apoyar el régimen porque pensaban que de este modo la Iglesia estaría más protegida. Hay un hecho que nos hace entrever la integridad moral de este joven: pensaba que la ley de Mussolini por la que se reponían los crucifijos en las aulas no era más que una cobertura para justificar su política profundamente anticristiana, una medida para asegurarse el silencio de la Iglesia ante el régimen dictatorial. Para él, la fe religiosa era la fuente de la resistencia moral y civil contra la violencia fascista. Fue un laico con responsabilidad en la Iglesia y compromiso en la sociedad civil. No quería ser sacerdote porque pensaba que su compromiso sería más eficaz desde su vocación laical.

Junto a esta actividad pública hay una dimensión de su vida que era desconocida para muchos: a pesar de haber nacido en una familia acomodada, vivía de una manera austera; su compromiso no se limitaba únicamente al ámbito político, sino que como miembro de la sociedad de San Vicente de Paúl dedicaba todas las semanas un tiempo a ayudar personalmente a los pobres; hombre de una gran fe, dedicaba tiempo a la oración, a la adoración al Santísimo Sacramento durante la noche, y al estudio y a la meditación de la Palabra de Dios. Era esa vida interior la que animaba todo el compromiso social y la fuente de toda la vitalidad espiritual: «La religión (le confesó a un amigo sacerdote) es para mí la primera cosa.»

A los 24 años, posiblemente por el contacto con los ambientes más pobres de Turín, contrajo la poliomielititis, enfermedad de la que falleció a los pocos días. En la celebración de sus funerales, la catedral de Turín se llenó de personas pobres a las que había ayudado desde la convicción de que ayudar a los pobres es ayudar a Jesús. Para los jóvenes es un ejemplo porque no cayó en la tentación de la vida cómoda que le permitía su condición social, y porque no vivió un cristianismo únicamente ideológico sino que lo hizo vida en la caridad hacia los más pobres.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Vetlla de Pentecosta a Arnes

Dissabte 8 de juny ens hem trobat al convent de Sant Salvador d'Horta de Sant Joan, cristians de diferents llocs de la diòcesi i de fora d'ella, per viure la vetlla de Pentecosta.

La celebració ha començat amb l'explicació del sentit de celebrar una vetlla. Després, una pregària ens ha convidat a adonar-nos que Déu és a prop nostre, a deixar de banda les preocupacions i neguits i ser conscients que ningú ens estima com Ell.

Les lectures de la litúrgia de la Paraula han estat el punt de partida per al comentari, a càrrec de Josep Otón. Ens ha recordat que l'Esperit Sant ja ha vingut, però que sovint no ens n'adonem. Necessitem que algú ens faci entendre el que hem viscut, com els deixebles d'Emaús, que malgrat havien vist la passió i resurrecció de Jesús no s'adonaven del que havia passat i estaven tristos.

La segona part ha començat amb una dansa contemplativa que ha introduït l'exposició del Santíssim.

En acabar, hem compartit la joia que hem sentit. Hem saludat antics amics i n'hem conegut de nous,

tot plegat amb una mica de xocolata i cocs. Un final dolç en un entorn preciós, per una vetlla de Pentecosta molt unguida.

Moltes gràcies als que l'heu fet possible!

Pilar López

Confirmació d'adults a la Catedral

El dia 9 de juny, festa de la Pentecosta, va tenir lloc a la Catedral la confirmació d'adults.

El Sr. Bisbe els digué en l'homilia: «recibiréis el don del Espíritu

Santo como lo recibieron los apóstoles el día de Pentecostés. Este sacramento tiene que transformar vuestros corazones y avivar vuestra fe. Cuando el Espíritu Santo se apareció a los apóstoles les dio la

paz y la alegría. Todos estáis bautizados y sois miembros de la Iglesia y este Espíritu lo primero que tendría que hacer en vosotros es daros la alegría de la fe.»

Per finalitzar, el Sr. Bisbe va donar l'enhorabona als confirmats pel pas donat i els digué: «no oblideu que sou cristians i encara que alguna vegada abandoneu el Senyor, Ell mai us abandonarà. Digueu-li que voleu ser els seus amics i voleu viure el do que heu rebut el dia de la vostra confirmació.»

Després de la benedicció final, tots els qui havien estat confirmats es van fer la fotografia, com a record d'aquest dia tan important per a la seua vida i la de tot cristià. Ens vam acomiadar amb el cant a la Mare de Déu: *Regina coeli laetare*.

Maria Joana Querol Beltrán

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Aquest és el temps de la misericòrdia, és el temps de la pietat del Senyor: obrim el cor perquè Ell vingui a nosaltres» (11 de maig).

@Pontifex: «Déu ha posat en la creació i en el nostre cor aquest projecte: que l'estimem a Ell, als nostres germans i al món sencer; trobem la ve-

ritable felicitat en aquest amor» (13 de maig).

@Pontifex: «Déu es proposa, no s'imposa; il·lumina però no enlluerna» (14 de maig).

@Pontifex: «"La paraula de Déu és viva" (Heb 4,12), no mor ni es fa vella, roman per a sempre» (16 de maig).

Festes de l'Ermita amb el bisbe Antoni Vadell

El poble de l'Aldea ha celebrat, com cada any, les festes a l'Ermita en honor a la Mare de Déu. Aquestes han vingut més tard que mai ja que coincideixen amb la festa litúrgica de la Pentecosta.

El dilluns dia 10 de juny va presidir la Missa el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Antoni Vadell. Com anècdota va dir que era la primera vegada que venia a l'ermita i, per tant, va sortir amb temps de casa per a no fer tard. Va arribar tan aviat que el rector de l'Aldea encara no hi era.

A l'inici de la Missa, concelebrada per 10 mossens, el Bisbe va ser nomenat confrare de la Mare de Déu enmig d'espontanis aplaudiments. També va beneir un vestit nou que es regalà a la Verge.

En l'homilia, va destacar la figura de Maria com aquella mare que dona seguretat davant de la solitud que viu el món i destacà la transmissió d'aquest amor a Maria a les generacions que

venen per mantenir la devoció a Ella que durant tants anys s'ha manifestat.

Al final de l'Eucaristia, tot el poble va entonar l'himne per acabar

venerant la imatge al seu cambril. Va ser una gran jornada de pietat i d'acció de gràcies.

La Confraria de l'Ermita

Sant Antoni de Pàdua a la Fatarella

Dijous 13 de juny, la Parròquia de Sant Andreu de la Fatarella vam celebrar amb els paletes la festa de sant Antoni de Pàdua, el seu patró. La Missa va ser molt concorreguda i festiva, presidida pel nostre Bisbe, invitat pels paletes i el rector de la parròquia.

En l'homilia, el Sr. Bisbe va destacar el fet dels sants populars del poble. Un exemple clar sant Antoni de Pàdua, home senzill i pastor dels pobres.

Després de la Missa vam compartir un pa beneït, típic al nostre poble. Finalment, vam fer el vermut esperant retrobar-nos el proper any.

Mn. David Arasa

Confirmacions a la Parròquia de Sant Francesc de Jesús

La tarda del dia 14 de juny, a la Parròquia de Sant Francesc de Jesús, el Sr. Bisbe va confirmar a 10 joves. Abans, al saló parroquial es van presentar i tingueren una breu conversa amb el Sr. Bisbe, que es va interessar pels estudis, els pares i la catequesi. Després el breu diàleg de la fórmula sacramental va ser

més natural, ja es «coneixien». A l'hora programada, el Sr. Bisbe, els nois i noies, i els sacerdots assistents entraren a l'Església. Els companys de 1r curs van voler unir-se a la celebració com a cantors. La cerimònia va ser seguida pels assistents amb molta atenció.

Mn. Paco

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ct 3,1-4a (o bé: 2Co 5,14-17) / Sl 62 / Jo 20,1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixeblla de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.; sant Menelau, abat.

23. □ Dimarts [Ga 2,19-20 / Sl 33 / Jo 15,1-8]. Santa Brígida (Suècia, 1303 - Roma, 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i patrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Cune-gunda, rel. franciscana.

24. ■ Dimecres [Ex 16,1-5.9-15 / Sl 77 / Mt 13,1-9]. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria Àngels i Teresa, verges carmelitanes i mrs. a Guadajajara; sant Xarbel Makluf, prev. *Urgell*: ■ Beats Josep Sala i Picó, prev., i companys mrs.

25. ■ Dijous [Fets 4,33;5,12.27.33;12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-21; 12,1-2.24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de

Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina.

26. □ Divendres [Ex 20,1-17 / Sl 18 / Mt 13,18-23]. Sants Joaquim i Anna, pares de la Benaurada Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Dissabte [Ex 24,3-8 / Sl 49 / Mt 13,24-30]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Sant Cugat (Cucufate), màrtir barceloní (s. IV), d'origen africà; santes Juliana i Semproniana, verges i màrtirs de Mataró, patrones d'aquesta ciutat;

sant Pantaleó, metge màrtir; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, màrtir.

28. ■ Diumenge vinent, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Gn 18,20-32 / Sl 137 / Col 2,12-14 / Lc 11,1-13]. Sant Pere Poveda, prev. i mr., fund. de la Institució Teresiana; santa Caterina Thomas, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; beat Urbà II, papa (francès, 1088-1089); sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat.

Diumenge XVI de durant l'any (C)

COMENTARI

Resar o treballar pels altres?

Una de les coses més valuades a la Bíblia és l'hospitalitat. Abraham va veure tres homes aturats davant d'ell. Però la lectura ha començat dient que *el Senyor s'aparegué a Abraham* [el text juga entre el singular i el plural]. És, doncs, una visita del Senyor, que es val d'aquests tres homes per donar-li a Abraham la gran notícia: *L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa haurà tingut un fill*, aquest fill que tant desitjaven. Abraham va hostatjar el mateix Senyor en rebre aquells homes. L'hospitalitat és exercir la caritat.

El mateix veiem a l'evangeli. En aquest cas es tracta d'uns amics de Jesús (tot i que no ho expliciti Lluc): *Jesús entrà en un poblet i l'acolli una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atafegada per obsequiar-lo*. I aquí tenim la disjuntiva: obsequiar Jesús o quedar-se a escoltar-lo. Per això es queixa Marta: *Senyor no us fa res que la meva germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li si us plau que m'ajudi*. Semblaria que Marta té tota la raó. I a la seva germana tant se li'n dona la feina. Però la resposta de Jesús pot semblar estranya: *Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor i no li serà presa*. No es tracta d'una oposició: o no fer res o obsequiar Jesús. Escoltar Jesús és la nostra tasca, la nostra feina primordial. Llavors el treball pels altres es farà amb pau, sense neguits, sense preocupacions excessives i Pau ens recordarà que de vegades ens caldrà també la creu: *Estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meva pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist*. El manament de Crist és clar: estimar Déu i estimar els germans: dues coses inseparables. Escoltar primer Crist per poder servir després molt millor els nostres germans. Hem de ser Marta i Maria alhora.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,1-10a)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i veié tres homes aturats davant d'ell. Així que els veié corregué a rebre'ls des de l'entrada de la tenda, es prosternà, inclinà el front fins a terra i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, us prego que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que portin aigua per rentar-vos els peus i reposeu a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a buscar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent.» Ells li respongueren: «Molt bé. Fes tal com has dit.» Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: «Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fes-ne panets.» Després corregué cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparés de seguida. Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells sota l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li preguntaren: «On és Sara la teva esposa?» Abraham respongué: «És dintre la tenda.» Ell li digué: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill.»

▶ Salm, responsorial (14)

R. *Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?*

Qui podrà viure a la muntanya sagrada? / El qui obra honradament i practica la justícia, / diu la veritat tal com la pensa; / quan parla, no escampa calúmnies. R.

Mai no fa mal al proïsme, ni carrega a ningú res infamant, / compten poc als seus ulls els descreguts, / honra i aprecia els fidels del Senyor. R.

No fia els seus diners a interès, / ni es ven per condemnar cap innocent. / El qui obra així mai no caurà. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colossos (Col 1,24-28)

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meva pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos, que és l'Església. Ara jo soc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri i secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions, amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 10,38-42)

En aquell temps, Jesús entrà en un poblet, i l'acolli una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atafegada per obsequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: «Senyor, no us fa res que la meva germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi.» El Senyor li respongué: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa.»

▶ Lectura del libro del Gènesis (Gn 18,1-10a)

En aquellos días, el Señor se apareció a Abrahán junto a la encina de Mambré, mientras él estaba sentado a la puerta de la tienda, en lo más caluroso del día. Alzó la vista y vio tres hombres frente a él. Al verlos, corrió a su encuentro desde la puerta de la tienda, se postró en tierra y dijo: «Señor mío, si he alcanzado tu favor, no pases de largo junto a tu siervo. Haré que traigan agua para que os lavéis los pies y descanséis junto al árbol. Mientras, traeré un bocado de pan para que recobréis fuerzas antes de seguir, ya que habéis pasado junto a la casa de vuestro siervo». Contestaron: «Bien, haz lo que dices». Abrahán entró corriendo en la tienda donde estaba Sara y le dijo: «Aprisa, prepara tres cuartillos de flor de harina, amásalos y haz unas tortas». Abrahán corrió enseguida a la vacada, escogió un ternero hermoso y se lo dio a un criado para que lo guisase de inmediato. Tomó también cuajada, leche y el ternero guisado y se lo sirvió. Mientras él estaba bajo el árbol, ellos comían. Después le dijeron: «¿Dónde está Sara, tu mujer?». Contestó: «Aquí, en la tienda». Y uno añadió: «Cuando yo vuelva a verte, dentro del tiempo de costumbre, Sara habrá tenido un hijo».

▶ Salmo responsorial (14)

R. *Señor, ¿quién puede hospedarse en tu tienda?*

El que procede honradamente / y practica la justicia, / el que tiene intenciones leales / y no calumnia con su lengua. R.

El que no hace mal a su prójimo / ni difama al vecino. / El que considera despreciable al impío / y honra a los que temen al Señor. R.

El que no presta dinero a usura / ni acepta soborno contra el inocente. / El que así obra nunca fallará. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,24-28)

Hermanos:

Ahora me alegro de mis sufrimientos por vosotros: así completo en mi carne lo que falta a los padecimientos de Cristo, en favor de su cuerpo que es la Iglesia, de la cual Dios me ha nombrado servidor, conforme al encargo que me ha sido encomendado en orden a vosotros: llevar a plenitud la palabra de Dios, el misterio escondido desde siglos y generaciones y revelado ahora a sus santos, a quienes Dios ha querido dar a conocer cuál es la riqueza de la gloria de este misterio entre los gentiles, que es Cristo en vosotros, la esperanza de la gloria.

Nosotros anunciamos a ese Cristo; amonestamos a todos, enseñamos a todos, con todos los recursos de la sabiduría, para presentarlos a todos perfectos en Cristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,38-42)

En aquel tiempo, entró Jesús en una aldea, y una mujer llamada Marta lo recibió en su casa. Esta tenía una hermana llamada María, que, sentada junto a los pies del Señor, escuchaba su palabra. Marta, en cambio, andaba muy afanada con los muchos servicios; hasta que, acercándose, dijo: «Señor, ¿no te importa que mi hermana me haya dejado sola para servir? Dile que me eche una mano». Respondiendo, le dijo el Señor: «Marta, Marta, andas inquieta y preocupada con muchas cosas; sólo una es necesaria. María, pues, ha escogido la parte mejor, y no le será quitada.»